Dinsdag, 5 Januari 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3793

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Geallieerde druk in Zuid-Libye.

Nieuwe aanval op het Duitse Ruhr-gebied. Britse Ambassadeur in Spanje sprak met Eisenhower en Gort. Een korte mededeling van Geallieerden aan de As-genoten.

EEN OOGGETUIGE-VERSLAG VAN DE STRIJD IN TUNIS.

William King seint in een vertraagd bericht van Zaterdag van het Tunische slagfront:

2 Britse tankcolonnes drongen in de namiddag diep in vijandelijk gebied door ten Noord-Oosten en Zuid-Oosten van Medjez el Bab op verkenningspatrouilles.

Terwijl granaten van de artillerie van beide richtingen door de lucht suisden, sloeg ik de strijd gade van de top van een met struiken begroeide heuvel, die tussen de stellingen van de wederzijdse partijen ligt. Crusader- en Valentine-tanks, vergezeld van infanterie in speciaal daarvoor bestemde auto's, maakten wijde cirkels in de richting van Tunis, 55 kilometer naar het Noord-Oosten. Hierbij werden stellingen van de as beschoten en belangrijke waarnemingen gedaan voor toekomstige operaties.

Spitfires en lichte bommenwerpers bevonden zich tijdens de gehele duur van de operatie boven het gevechtsgebied, terwijl Noordamerikaanse en Britse geschutsopstellingen de nazie-objecten, die verderop lagen, bestookten. Haast elke beweging van de Zuidelijke operatie was zichtbaar van mijn observatiepost. De heuvel werd gehouden door Noordamerikaanse troepen. Ik keek toe toen 14 tanks langs de weg en over het veld ratelden in de richting van de Duitsers. Als stippen in de verte kon ik haar zien vuren, terwijl zij zich over het heuvelland voortbewogen. Toen haar zending volbracht was, zag ik alle 14 tanks terugkeren al vurende bijna tot zij weer binnen onze linie waren.

Prompt op tijd waren 3 tanks om 15 uur op weg getogen, bij tussenpozen gevolgd door de rest van de colonne. Een gelijktijdig gordijnvuur van de artillerie begon en ik kon de granaten zien ontploffen in het beboste gebied, waar de Duitse batterijen en stellingen waren opgesteld. Een hevig vuren in Noordwestelijke richting gaf te kennen, dat de Noordelijke colonne, welke door de heuvels aan mijn oog onttrokken was, ook uitgetrokken was. Tegen 15.35 uur nam het geluid van de artillerie toe tot een voortdurend gedonder. Laagvliegende Hurribombers zeilden in de richting van grote gebouwen, die het hoofdkwartier van de nazies schenen te herbergen. Een bom werd vlak op de gebouwen geworpen en andere vielen rondom. Een grijze rook toonde aan, dat een brand ontstaan was.

Cirkelende en wentelende Spitfires zorgden steeds voor luchtdekking en eens bevonden zich zoveel als 15 boven mijn heuvel. De Duitse artillerie antwoordde met wraak, zodat het gegil van granaten, die in de richting vlogen, op hetzelfde ogenblik kon worden gehoord. Op 700 meter vóór mij vuurde een Noordamerikaanse batterij van een heuvel. Haar projectielen kwamen neer vlak voorbij het terrein, waarop de Britse tanks opereerden (Aan het slagfront in Tunis, (AP) 4.1).

ITALIAANS COMMUNIQUÉ.

Het Italiaanse communiqué luidt als volgt:

„Slecht weer in het gebied van Sirte hinderde gisteren de grond- en luchtactiviteit. In de woestijngebieden van Zuidelijk Libye nam de vijandelijke druk tegen ons vooruitgeschoven garnizoen toe. Tijdens de gevechten van 3 Januari werden ongeveer 300 gevangenen genomen, waaronder 6 officieren. In Tunis duurt de consolidering van de stellingen, die pas veroverd werden, voort. Bij een geslaagde Duitse coup werden twee kleine forten vernield. 2 Officieren en 18 Britse soldaten werden gevangen genomen. 8 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in felle gevechten en nog 4 werden op de grond vernield door Duitse lucht-eenheden. Gisteren werden de haven-installaties en opslagplaatsen van Algiers gebombardeerd door onze luchtmacht. Een onzer duikboten keerde niet naar haar basis terug. De families der bemanning zijn hiervan in kennis gesteld. Een vijandelijke aanval op Lampedusa veroorzaakte geen grote schade" (Rome, (AP) 5.1).

DUITSE GENERAAL IN NOORD-AFRIKA. GESNEEFD.

De Britse radio deelde mede, dat volgens het Zweedse nieuwsblad „Svenska Dagbladet" Generaal Majoor Heinz von Randow, Commandant van de 21e Duitse pantserdivisie, in Noord-Afrika gedood is. Von Randow zou de vierde Bevelhebber van de divisie zijn sedert deze ongeveer 2 jaar geleden in Noord-Afrika arriveerde als afdeling van het Afrika Corps. De radio zeide, dat de eerste werd teruggeroepen wegens meningsverschil met Erwin Rommel. De tweede, Von Bismarck, werd in de strijd gedood en de derde, Von Ravenstein, is thans gevangene in Britse handen (New York, (AP) 4.1).

MEDEDELING AAN DE AS.

17 Geallieerde oorlogvoerende Regeringen en het Franse Nationale Comité brachten ter kennis van de As en satellieten, dat de eigendommen en rechten van de landen, die thans bezet zijn zullen worden teruggeschonken aan de rechte eigenaars zodra de As uit die landen verdreven is. In een verklaring, welke publiek gemaakt werd door het State Department, legden de ondertekenaars er de nadruk op, dat hiermede werd bedoeld alle eigendommen en rechten of belangen, die van bezitter verwisseld zijn door vijandelijke actie „hetzij de overdracht of verhandeling de vorm van een openlijke plundering droeg of van transacties, die een schijn van wettelijkheid hadden". De verklaring is van toepassing zelfs op zulke overdrachten, „die willen voorkomen vrijwillig geschied te zijn", als het beschikken over huizen, zaken en voorziening welker eigenaars deze onder dwang hebben afgestaan (Washington, (AP) 5.1).

BRITSE AMBASSADEUR IN SPANJE BEZOCHT GIBRALTAR.

De Britse Ambassadeur in Spanje, Sir Samuel Hoare, keerde in Spanje terug van Gibraltar, na het weekeinde te hebben doorgebracht op de Rots, waar hij besprekingen voerde met Burggraaf Gort, den Britsen Bevelhebber op Gibraltar, en andere leiders van de Verenigde Landen (La Linea, (AP) 4.1).

EEN CEREMONIE OP HET PALAZZO VENEZIA.

Benito Mussolini leidde een ceremonie op het Palazzo Venezia, waarbij het nieuwe uitvoerende comité van de fascistische partij werd geïnstalleerd. Aldo Vidushoni, Secretaris van de Partij, verzekerde Mussolini van de trouw van het Comité en zeide: „Alles is voor de oorlog en voor de overwinning." In antwoord gaf Mussolini instructies voor de activiteiten van de partij in alle delen van het land (Rome, (AP) 4.1).

EEN MILITAIRE ZONE LANGS DE FRANSE ZUIDKUST.

Berichten uit Frankrijk aan het Hoofdkwartier van de Strijdende Fransen in Londen deelden mede, dat Hitler een militaire zone van 5 tot 8 kilometer heeft doen aanleggen langs de gehele Franse Middellandse Zeekust van Menton tot de Pyrreneeën. Voorbereidingen zouden in allerijl worden getroffen om fortificaties in de diepte aan te leggen. Men zeide, dat tot deze maatregel besloten werd op een conferentie, die Hitler op 19 December had met Ciano en Laval. Hieraan werd toegevoegd, dat de burgerbevolking met geweld zal worden verwijderd en dat zelfs in zulke grote steden als Marseille, alleen zij, die met dringend oorlogswerk te maken hebben, toestemming zullen krijgen om er te blijven.

Het bericht viel samen met een bericht in het nieuwsblad „Paris Soir", volgens welk de conferenties tussen Hitler en Laval zijn hervat (Londen, (AP) 4.1).

RADIO VICHY BREEKT DE UITZENDING AF.

De radio van Vichy brak plotseling om 19.37 uur de uitzending af, terwijl men nieuws van het Russisch front verstrekte. Na een stilte van enkele minuten keerde men terug, doch werd slechts nieuws gegeven over Franse provincionele zaken. Het afbreken van de uitzending is dikwijls een teken van Geallieerde lucht-activiteit, doch de omstandigheden gaven ditmaal te kennen, dat de Duitsers hierin een handje hebben gehad, teneinde de hinderlijke bespreking van het Russische nieuws te voorkomen (Londen, (AP) 4.1).

AANVAL OP DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht vielen vliegtuigen van het Bommenwerperscommando objecten in het Ruhrgebied aan. 2 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 5.1).

TREINONGELUK IN DUITSLAND

De Duitse radio zeide in een DNB-bericht, dat 20 personen werden gedood en 20 ernstig werden gewond, toen een sneltrein, welke reed tussen Hanover en Wuustorg, liep op een andere sneltrein, die was opgehouden door een signaal (Londen, (AP) 4.1).

VERKLARINGEN VAN KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide op een persconferentie, dat de Japanse torpedojagers, die de wateren rond het Noordwestelijk einde van Guadalcanal op Zaterdag naderden, klaarblijkelijk geen landing uitvoerden, doch enkele metalen vaten met voorraden te water lieten, waarvan enkele mogelijk aan land zijn gespoeld. De Secretaris zeide, dat de volgende morgen Noordamerikaanse motortorpedoboten en vliegtuigen van het vliegveld op Guadalcanal uitgingen naar de plek, waar de torpedojagers waren geweest en alle vaten, die zij kon den vinden, tot zinken brachten. Hij zeide, dat de Japanse flotielje onder de aanval had gestaan over een afstand van ongeveer 430 kilometer bij de nadering van Guadalcanal met het doel om voorraden en mogelijk versterkingen aan land te zetten voor de Japanse troepen, die daar als het ware gestrand zijn.

Aanvankelijk waren er 10 torpedojagers. Zij werden vroeg in de namiddag van Zondag aangevallen ten Zuiden van het eiland Shortland door een formatie van Vliegende Forten van het leger, die echter geen bomtreffers waarnamen. Deze aanval werd Zondag gemeld in het communiqué van de Marine, dat ook een aanval door duikbommenwerpers op de afdeling torpedojagers beschreef ten Noord-Westen van het eiland Rendova, dat ongeveer 320 kilometer van Guadalcanal ligt. Knox zeide, dat de torpedojagers te Rendova werden aangevallen en dat die, welke ten Zuiden van het eiland Shortland werden aangevallen, dezelfde waren. Voorts zeide hij, dat de 8, die de aanval van de duikbommenwerpers overleefden — een werd in brand gezet en een andere waarschijnlijk tot zinken gebracht — dezelfde 8 waren, die volgens het Marine-communiqué van gisteren de omgeving van het Noordwestelijk einde van Guadalcanal bereikten, waar de Japanse strijdkrachten geconcentreerd zijn.

Knox zeide: „De beste inlichtingen, die wij hebben, zijn dat zij geen landing uitvoerden, doch werden verdreven" (Washington, (AP) 5.1).

EEN VAN DE DRIE.

Officieel wordt medegedeeld, dat 1 van de 3 vliegtuigen, die een plaats aan de Zuidoostelijke kust van Engeland in de vroege namiddag aanvielen, werd vernield door het luchtdoelgeschut (Londen, (AP) 4.1).

Het nieuws van vandaag.

Moskou deelt mede, dat de Russische leger-troepen doende zijn een nieuwe grote nijptangbeweging uit te voeren tegen de omsingelde vijandelijke garnizoenen op ongeveer 150 kilometer ten Westen van Stalingrad. Deze beweging volgde op de verovering van het spoorwegstation Chernisjkov en de Duitse luchtbasis Chernisjkovskaya ten Noorden van het spoorwegpunt. Deze plaatsen werden gisteren veroverd en de buit, die daar in Russische handen viel, is bepaald niet gering. 17 Vliegtuigen, 2 millioen granaten en een half millioen vliegtuig-bommen alsmede andere hoeveelheden van burgerlijke en militaire voorraden vielen aan het Rode leger.

Het speciale bulletin, waarin dit bekend gemaakt werd, werd kort daarna gevolgd door het gewone communiqué, waarin nieuwe successen werden gemeld in de Caucasus en aan andere fronten. Ten Zuid-Westen van Stalingrad hebben de Russische colonnes reeds de Don overgestoken ten Oosten van Tsymlyanskaya. Deze colonnes vormen de linkerarm van de nijptang, waarvan de einden nog ongeveer 50 kilometer van elkaar verwijderd zijn. Bij het samenkomen van de twee legers zullen nog meer vijandelijke divisies worden ingesloten. Ten Zuid-Westen van Velikie Lukie — in de richting dus van de oude Poolse grens — braken de Russen door en veroverden een Duits weerstandscentrum. De Russische wintercampagne neemt steeds meer het aanschijn van een reusachtige poging om de Wehrmacht uit te roeien en hoe ernstig Berlijn zelf de situatie beschouwt, blijkt wel uit de angstvallige wijze, waarop men nieuws uit Rusland aan het publiek wil onthouden (blz. 3).

In Noord-Afrika zijn de activiteiten weer wat bedaard. In het Noorden van Libye woeden zandstormen, die de gevechten ten zeerste belemmeren. Maar uit het Zuiden van Libye rukt het geheimzinnige leger van Generaal Jacques Leclerq op en oefent volgens het Italiaanse communiqué steeds meer druk op de Astroepen.

In de afgelopen nacht voerde de Royal Airforce voor de tweede achtereenvolgende nacht een minder grote aanval uit op het industriële Duitse Ruhrgebied. De plaatsen, welke aangevallen werden, werden niet genoemd (blz. 1).

En uit Washington en Londen komt het bericht, dat 17 Geallieerde overwonnen Regeringen en het Franse Nationale Comité aan de As satellieten hebben doen weten, dat alle eigendommen en rechten van de landen, die thans bezet zijn, aan de rechte eigenaars zullen worden teruggegeven, zodra de As uit die landen verdreven is (blz. 1).

Nieuwjaarsrede van Z. E. Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel.

Door omstandigheden kunnen wij de nieuwjaarsrede van den Landvoogd, welke Hij op nieuwjaarsmorgen gehouden heeft, eerst heden opnemen. — Red.

Rijksgenoten,
Inwoners van het Staatsdeel Curaçao,

Vergleden in het niet terug te halen verleden is het jaar 1942 en de gedachte, welke bij ieder onzer overheerst, is: hoe snel het is vervlogen. Naarmate wij ouder worden, hoe schrikwekkender schijnt de snelheid te gaan. Misschien is dit gevoel nooit duidelijker uitgedrukt dan in het melancholieke antwoord van den aartsvader, die op de vraag, hoe oud hij was, zeide: „Het aantal jaren mijner vreemdelingenschap is honderd dertig. Luttel in aantal en mijn levensjaren geweest en zij hebben het cijfer van de jaren mijner vaderen niet bereikt."

Hoe kon iemand, die tweemaal zo lang leefde als vandaag een normaal mens zijn levensjaren luttel noemen? Zeker niet, omdat zijn vaderen ouder waren geworden, want het doet er weinig toe, hoe lang de tijd geduurd

Dr. PIET A. KASTEEL,
Gouverneur van Curaçao.

heeft, wanneer hij voorbij is. Zoals het weinig verschil maakt, of als het eenmaal verstreken is een leven tachtig of vijftig jaar in beslag neemt.

Slechts één wezenlijk karakteristiek maakt alle levens gelijk en dit is, dat aan elk leven een eind komt.

Al leefden wij een paar eeuwen een persoonlijk leven, wij zouden het nog kort noemen. Dat schijnt een tegenspraak. Maar wij allen voelen de waarheid ervan op juist een jaargrens. De dagen schijnen dikwijls langzaam te gaan; zij zijn geladen met zoveel gebeurtenissen. Zoveel zorg en denken en werk lijken ze te lengen. Toch een jaar vliegt voorbij, terwijl een uur dikwijls eindeloos lijkt. Zoals de tijd, eenmaal voorbij, vervlogen schijnt als een droom, terwijl wij soms dachten, dat hij niet opschoot. De reden ervan moet deze zijn, dat wij het leven vóór uit bezien in de geest, maar dat, als wij er op terug blikken, wij het uiterlijk zien, als een stuk gebeuren, historie. En de langste duur van wat uiterlijk is, betekent niets tegenover één moment van leven in onszelf. Ieder van ons verwacht van het leven veel; ieder van ons hoopt op wat komt. En het leven belooft steeds en het vervuit nooit al onze wensen en daarom, hoe lang het ook duren moge, lijkt het altijd kort.

Dit is, wat ieder onzer voelt en ik denkt, dat elkeen, die dit leit in een goed ogenblik stil overweegt, de eerste stap zet op de weg, die voert naar het besef van een werkelijkheid, welke schemerachtig maar eeuwig is.

Doch wij zijn kinderen van de tijd en het tijdelijke meten wij af en wij peinzen over het gebeurde rondom ons, vooral bij een jaarwisseling.

Wij denken aan wat al geschied is in 1942, ook voor Curaçao als gemeenschap.

Wij bleven afgesloten van Nederland, waar ieder onzer dagelijks aan denkt; wij werden afgesloten van Indië; wij trachtten de band sterker aan te halen met Suriname, het enige Staatsdeel, dat met ons vrij bleef.

Curaçao zag [Noord-]Amerikaanse strijdkrachten arriveren; het beleefde acties van vijandelijke duikboten, het ondervond de verduistering; het zag de invoering van verplichte bedrijven en van distributie.

Nieuwe Staten, gebaseerd op een nieuw kiesrecht, kwamen bijeen; een Gouverneurswisseling had plaats; leden voor de Raad van Advies en voor de komende Rijksconferentie werden aangewezen; een nieuwe munt- en monetaire regeling werden aangekondigd.

Moet ik herinneren aan het verblijdende bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden, aan de belangstelling der Regering zich openbarende in de bezoeken van de Ministers Kerstens, Fürstner, Van Mook? Zou ik mogen vergeten, dat de katholieken dankbaar herdachten hoe zij honderd jaar geleden hier hun eersten Bisschop kregen en hoe de goede zusters Penitenten haar zegenrijke werk een eeuw geleden begonnen tot heil van zoveel kinderen in Curaçao?

Herinneringen stapelen zich op. De vreugdevolle en ook de droevige, waarbij ik o.a. denk aan het vergaan van een onzer burger luchtvliegtuigen, aan het verlies van enkele verdienstelijke burgers, aan de passanten, die Nederland moesten ontvluchten, dikwijls met achterlating van geliefden, aan zeelieden, die hier werden binnengebracht als slachtoffers van hun plicht.

Het is alles voorbij, met het voorbije 1942: een nieuw jaar ligt voor ons. Hoe zal 1943 opgetekend worden in de annalen der wereldgeschiedenis, in de historie van het Koninkrijk?

Eén ding weten wij: de oorlog voerend gaan wij ook dit jaar in. Wij zullen de strijd voortzetten tot de overwinning is behaald. Millioenen onzer Rijksgenoten lijden er voor; duizenden strijden er voor; velen — en met name denk ik aan de vrouwen — hebben ook hier hun offers te brengen. Wie zou ze onderschatten? De offers van een verbroken gezinsleven, dat zijn leed brengt en — vergeet U dat niet — zijn vaak veel te weinig vermoede gevaren, waaruit God alleen ons blijvend helpen kan. Offers van stoffelijke aard, in zover inkomsten verminderen en lasten verzwaard worden; offers van angst of zorg om achtergeblevenen. offers van gemis aan verdiende en soms hoog nodige maar toch niet verkregen rust, terwijl het werk inspannender wordt.

Herinner u, dat wij al deze dingen dóór moeten: de overwinning wordt ons niet thuis gebracht. En als wij aarzelen of soms de moed verliezen en zelfs struikelen of te kort schieten — het is mens zo te zijn, maar wij zijn mens en er is een troostend woord, dat

zegt, dat wij ons zelf niet hebben gemaakt — laat ons dan weer opstaan, de spieren rekken, het hoofd omhoog heffen en voorwaarts gaan met de gedachte, dat wij niet alleen zijn, maar dat er duizenden, zichtbaar en onzichtbaar met en rond ons staan, werkend, strijdend en lijdend voor hetzelfde ideaal. Dat zal ons héén helpen over zwakke ogenblikken, over tijdelijke moedeloosheid, over in ons brandend leed, over heimwee, over alle dingen, waarvan velen liever niet gewagen, maar die wij wel moeten vermoeden, als wij rond ons zien. Amerikanen, zover van huis, zeelieden van allerlei landen, matrozen uit de Oost, soldaten uit Nederland, zo velen, die alleen staan en zich hier dikwijls verloren zullen voelen.

Velen uwer doen hun best te helpen, ik dank hen daarvoor in naam van vrouwen en kinderen en ouders, die achterbleven. Ik hoop, dat zij er mee door zullen gaan.

Ik dank de mannen, die ons bewaken, de ambtenaren, die hun taak met toewijding verrichten; de geestelijken en onderwijzers, die in het gehele Staatsdeel onder moeilijker omstandigheden werken; allen, die hun best doen handel en scheepvaart gaande te houden trots vele moeilijkheden, scheepvaart, die mede moet gaande gehouden, omdat zij zulk een gewichtig onderdeel van de oorlog is. De moeilijkheden zijn nog niet voorbij. Wel is er licht aan de horizon; wel schijnt de overwinning nader, wel groeien de krachten, die de strijd voeren tegen de totalitaire oorlogsstichters, op wier lippen de brallende zegetonen sinds lang verstomd zijn. Maar het einde van de strijd is nog niet in zicht en de laatste loodjes wegen gemeenlijk het zwaartst.

Laat ons voortgaan in de arbeid voor de verheffing van dit Staatsdeel; voortgaan in dienst van elkander, voortgaan in offerbereidheid, om de bevrijding te verhaasten van het gehele Koninkrijk en het herstel van ons nationale Stamhuis; voortgaan in de verbetering van ons zelf.

Dat is, wat ik u heden toewens: een goed begin, omdat, indien wij met dit voornemen het nieuwe jaar ingaan, het halve werk is gedaan. Laat elk van ons, op eigen plaats, eigen werk zo goed, met een zo zuiver mogelijk geweten en een zo onbaatzuchtig mogelijke bedoeling trachten te doen, bewust van de gedachte, dat ons voorbeeld anderen helpt en sterkt.

Dan zal, als dit jaar vervlogen is en wij mijmeren over het voorbije, ons, wat dan ook gebeure, de troost resten, dat wij voor het gemene welzijn gewerkt hebben.

Moge Hij, in Wien wij ons bewegen en zijn, ons Koninklijk Huis, onze Regering, allen die lijden en strijden voor de overwinning, sterken en zegenen en het komende jaar voor ons, en voor die ons lief en met ons door bondgenootschap verenigd zijn, tot een goed, gelukkig en zegevierend tijdvak maken!

Nederland.

NIEUWJAARSWENSEN VOOR HARE MAJESTEIT.

Onder de vele nieuwjaarswensen die H.M. de Koningin ontving waren er van den President der Chinese Republiek Lin Sen en van Generaal De Gaulle.

BIJ DE AANSTAANDE BLIJDE GEBEURTENIS.

Vernomen wordt dat de Canadese Regering de kamer in het hospitaal te Ottawa waar Prinses Juliana's baby zal worden geboren exterritoriaal zal verklaren en wel gedurende de tijd waarin de geboorte zal plaats hebben. Dit zal de registratie van de(n) nieuwgeborene in de officiële Nederlandse geboorteregisters, die te Londen worde bijgehouden, vergemakkelijken.

Alle mogelijke twijfel over de status van de jonge Oranje zal hiermede worden opgeheven. Door de exterritorialiteit wordt de baby op neutraal gebied geboren en dan volgt het kind van zelf de nationaliteit der ouders. Dit zal de eerste maal zijn, dat een Koninklijk kind op Canadees grondgebied wordt geboren en eveneens de eerste keer dat een lid van Nederlands Koningshuis buiten Nederland wordt geboren.

Als het een jongen is dan wordt hij Prins van Oranje (kroonprins en troonopvolger) met troonbestijging van Prinses, dan Koningin, Juliana.

EEN KERSTBOODSCHAP UIT NEDERLANDS INDIË.

Op 24 December werd een merkwaardige Kerstboodschap van de door de Japanners beheerste Radio te Batavia opgevangen. De spreker, die zich identificeerde als generaal-majoor G. A. Ilgen, riep de Nederlanders over de hele wereld op om dapper te blijven en zeide dat al zijn medegeïnterneerden met hem uitriepen: „God behoede de Koningin." Na zijn boodschap, eerst in het Nederlands te hebben voorgelezen, gaf hij een Engelse vertaling daarvan. Hij zeide: „Kerstmis 1942...... voor slechts weinigen zal dit een gelukkige Kerstmis zijn, voor velen een droeve herinnering, doch voor allen kan en moet het een dag zijn op welke wij ernstig nadenken, zij in gedachten vertoeven bij de gebeurtenissen van het afgelopen jaar.

Voor iedereen is het ook een dag op welke wij met het vertrouwen dat God onze toekomst zal leiden, naar de toekomst kunnen kijken. Uit een gevangenkamp in Batavia, zend ik u, mede-Nederlanders in het moederland of waar gij u ook elders bevindt mijn Kerstgroet. Ik kan u verzekeren dat de oorlogsgevangenen in dit kamp zonder uitzondering met mij instemmen wanneer ik u de volgende Kerstboodschap toezend; Houdt uw hart moedig en wij zullen hetzelfde doen. God behoede de Koningin.

(Generaal-majoor Ilgen voerde het bevel over de derde militaire sectie in Oost-Java).

MINISTER P. A. KERSTENS SPREEKT.

Minister Pieter Adriaan Kerstens heeft te Londen een rede gehouden. Hij zeide daarin o.a. dat na Nederlands bevrijding het volgende zal moeten geschieden:

Voor op zijn minst 500.000 uit Duitsland en Oost-Europa terugkerende Nederlanders zal onderdak en werk moeten worden gezocht. Ten tweede zal het totaal verarmde land moeten worden opgebouwd, met verarmde grond, gehalveerde veestapel, ontwrichte industrie en handel, gehavende koopvaardijvloot, verzwakte bevolking en ondervoede jeugd. Ten derde zal de Staatsrechtelijke structuur moeten worden herzien en opgebouwd; ten vierde is er het vraagstuk van het vernieuwde Nederlandse Rijk. De meeste onzer problemen zijn wereldproblemen. De oplossing ervan zal voornamelijk afhangen van de vraag welke volken de grootste bekwaamheid bezitten tot het uitvoeren ener constructieve vernieuwing. Het bezit van geld en grondstoffen is zeer belangrijk, doch het belangrijkste bezit des volks voor de oplossing dezer enorme problemen is de bekwaamheid en de wil tot arbeiden, zijn leiding en een stabiele regering. Ongetwijfeld zal Nederland op dit punt tonen een uitmuntend volk te zijn. Reeds voor de oorlog bezat het deze eigenschappen en deze zijn er ongetwijfeld nog beter op geworden zoals aangetoond wordt door zijn prachtige houding nu, onder de Duitse bezetting. Na de oorlog zullen Nederlandse belangen op vele internationale conferenties worden besproken. Het is dan noodzakelijk dat deze zullen worden vertegenwoordigd door een sterke regering met autoriteit, die terecht kan zeggen het Nederlandse Rijk te vertegenwoordigen. Dit zal van ons vragen: zelf-contrôle, zelf-opoffering, verantwoordelijkheidsgevoel en eenheid, alle elementen van de juiste definitie der democratie, die naast haar rechten ook strenge verplichtingen geeft.

MINISTERS BIJ DE JAARWISSELING.

Minister President Gerbrandy heeft voor Radio Oranje o.a. het volgende gezegd:

Het jaar, dat voorbij is, is er een geweest van bloedige deels wanhopige strijd in Nederland, en van groeiend lijden, doch tenslotte ook van kracht die hoop geeft. De duikbotenoorlog deed de Nederlandse koopvaardijvloot een zware tol betalen en plaatste de Nederlandse Regering daarbij voor de schier onoverkomelijke hinderpaal dat het omgekomen personeel slechts ten dele vervangbaar was. In Nederland zag men het gijzelen van honderden onschuldigen, de gevangenneming van enige duizenden officieren, het doden van onschuldige gijzelaars. Het slepen van tienduizenden Nederlandse arbeiders naar Duitse oorlogsfabrieken, evacuaties, rooftocht en vernieling, welker schaamteloosheid slechts werd overtroffen door het raffinement waarmede een en ander plaats had, doch 1942 is ook een jaar geweest van sterker wordende hoop. Hitler, die de raad zijner generaals in de wind sloeg, staat nu in de letterlijke zin des woords in de kou in Rusland. De Japanse Minister van Buitenlandse Zaken heeft enige dagen geleden verklaard, dat de oorlog zeer lang zal duren. De Geallieerde actie in Noord-Afrika was een meesterlijke greep naar een springplank ter verovering van Hitlers citadel, Rusland is thans machtiger dan vriend en vijand ooit verwachtten."

Professor Gerbrandy vermeldde nog de versterking der Koninklijke Nederlandse Marine in 1942 met de „Tjerk Hiddes", de „Van Galen", de „Dolfijn", de „Queen Wilhelmina" en hij bracht in herinnering het bezoek van de Koningin aan de Verenigde Staten. Hij eindigde met de volgende woorden: „Door de gehele wereld is er niet alleen een verlangen, doch ook een steeds sterker wordende verwachting van de overwinning van de zaak der rechtvaardigheid. De laatste jaren van de regering der Koningin zijn groter en grootser geweest dan alle vorige jaren. Ik herdenk alle goede Nederlanders, die in 1942 voor onze zaak gevallen zijn. Wij gaan 1943 in met goede hoop en het vertrouwen in God in wiens handen het leven van ons allen en het lot van ons Koninkrijk liggen."

* * *

Minister Ir. Johan W. Albarda heeft voor Radio-Oranje o.a. het volgende gezegd: „1942 zal altijd in onze herinnering blijven als een jaar van laffe Joden-vervolging en de meest wrede moorden op burgers. Het zal een jaar blijven van onuitwisbare, onvergetelijke, en onvergefelijke schande voor onze vijanden, doch 1942 is ook geweest het jaar van de gelukkige ommekeer in gebeurtenissen, zodat wij 1943 intreden met versterkt vertrouwen. Ik ben er zeker van, dat deze ommekeer alles op alle fronten in ons voordeel heeft gewijzigd. Ik waarschuw u, dat wij het aardse paradijs niet zullen binnentreden enige uren nadat wij uit deze hel zijn verlosd. Ik verzoek u te beseffen de grote moeilijkheden, die ons na de oorlog zullen wachten. Ik wens u toe, dat de overwinning spoedig moge komen en dat daarna het oude schone verlangen naar de broederschap der mensen moge worden verwerkelijkt."

EEN NEDERLANDSE VERKLARING.

De Nederlandse Regering gaf een memorandum uit in verband met de Geallieerde verklaring betreffende de eigendommen en rechten in de bezette landen en verklaarde, dat Duitsland „sedert het begin van de bezetting Nederland leeggeroofd en uitgeplunderd". heeft. Volgens de verklaring maakten de Duitsers zich somwijlen van iets, dat zij verlangden, meester door een gedwongen verkoop, gelijk het geval is geweest met particuliere kunstverzamelingen of Joodse zakenhuizen (Londen, (AP) 5.1).

DR. VAN MOOK IN SURINAME.

De Aneta-correspondent in Suriname meldt:

De radio-rede die Minister Dr. Hubertus J. van Mook op de avond voor zijn vertrek heeft gehouden heeft een dieper indruk gemaakt op de Surinaamse bevolking dan enige andere toespraak, van welken staatsman, die de laatste tijd Suriname heeft bezocht, ook.

Dikwijls herhaalde gemeenplaatsen vermijdend heeft Dr. Van Mook de realiteiten van de Nederlandse Rijkssituatie uiteengezet en de nieuwe denkbeelden der Rijkssamenwerking, waarin Nederlands West-Indië zijn eervol aandeel zal hebben, verklaard. Zijn belofte tot ontwikkeling van onmiddellijk contact tussen Suriname en leidende Nederlandse instanties te New York en Washington, droeg er zeer veel toe bij verwijten van verwaarlozing van Suriname in dit opzicht onmiddellijk te doen verslappen. Zijn verklaring dat in Paramaribo een tijdelijke „Bank voor Nederlands Oost-Indië" zal worden gesticht heeft ook in dit opzicht biezonder veel goeds gedaan.

Het blad „De Surinamer" toont zich opgetogen over Dr. Van Mooks radiorede, die het blad prijst om haar ongewone taal: „Zij in Suriname, die dikwijls een hopeloze strijd voeren voor brede imperiale gedachten op democratische grondslag, zien in Van Mook nu hun machtigen bondgenoot."

De Gouvernementspersdienst tekent aan:

Met de te Paramaribo te vestigen „Bank voor Nederlands-Indië" wordt naar het zich laat aanzien, bedoeld een bank die het Nederlands Oostindische geldwezen zal regelen, een taak die voorheen beschoren was aan de Javase Bank, welker werkzaamheid nu uiteraard door de Japanners ontwricht is. De Minister van Koloniën bezit tijdelijk de bevoegdheden van den Gouverneur-Generaal van Nederlands Oost-Indië en uit deze bevoegdheden kan hij deze maatregel nemen.

MINISTER VAN MOOK „OF OVERSEAS TERRITORY".

Gelijk „Dagblad Amigoe di Curaçao" op 18 November jl. meldde heeft Hare Majesteit de Koningin zich tot het „Herald Tribune Forum" in New York, waarbij wereldproblemen van de huidige tijd werden besproken, gericht in een boodschap, welke door Minister Dr. Hubertus J. van Mook werd voorgelezen.

In een eerst thans aangekomen bijlage van de New York „Herald Tribune" van 22 November, welke uit 80 bladzijden bestaat, worden de volledige verslagen hiervan gegeven. Op de voorpagina prijkt de foto van Hare Majesteit samen met die van President Roosevelt, Generalissimo Tsjang Kai Sjek, Sir Stafford Cripps en de Begun Shah Nawaz van Brits Indië.

Als opschrift boven de rede van de Koningin staat te lezen: „Just treatment for foes urged by Wilhelmina" en als onderschrift: „Netherlands Queen Appeals for Firm and Far-Seeing Policy Without Revenge". Dr. Van Mook, wiens foto verschijnt op blz. 45 wordt overal genoemd „Minister of Overseas Territory" (enkelvoud) en in de boodschap van Hare Majesteit zelf „Our Minister of Overseas Territory Ambassador".

De titel Minister van Koloniën of „Minister of Colonies" wordt nergens gebezigd.

HET ZILVEREN JUBILEUM VAN DE MARINE LUCHTVAART-DIENST.

De Nederlandse Marine Luchtvaartdienst viert haar Zilveren Jubileum. Vice-admiraal Termijtelen gaf te dier gelegenheid een dagorder uit, waarin hij de schitterende oorlogsdaden van dit wapen prees. „Moge de dood van velen een lichtend voorbeeld zijn van moed en plichtsbetrachting. Moge wij duidelijk onze plicht zien gesterkt door hun voorbeeld. Lang leve de Koningin!"

HET VALT NIET MEDE IN RUSLAND.

Mussertmannen hebben van het Russische front radio-kerstgroeten naar Nederland gezonden. Erg tevreden zijn zij niet met hun lot:

Willem Zeylmans uit Geertruidenberg zeide: „het is niet al te slecht hier",. Theo Stuurkop uit Haarlem: „ik vind het niet zo biezonder prettig hier", Andries Scherpenhuizen uit Rotterdam: „ik zou liever in Rotterdam zijn", Jan Konkelaar (sic) uit Zwolle: „wij zien weinig hoop hier", Christ Hendriks uit Den Haag: „ik ben, eerlijk gezegd, wel teleurgesteld".

Piet de Meyer uit Leidschendam: „het is hier vrij beroerd".

Curaçao bij Bolivars gebeente.

—0—

De Missie Sprockel- Van Asbeck bij de plechtigheden in Caracas.

De Heer Sprockel wenst versterking culturele banden tussen Curaçaose eilanden en Zuid-Amerika.

Reeds verscheidene dagen is de Missie Sprockel-Van Asbeck, die door onzen Gouverneur naar Caracas afgevaardigd werd ter bijwoning van de plechtigheden verbonden aan de honderd-jarige herdenking van de overbrenging van Bolivars gebeente van Santa Marta (Colombia) naar Caracas (Venezuela) weer terug in ons land. De alomafwezige Heer Sprockel, die in verband met zijn vele besognes zelfs in de vacantie van zijn school niet te vinden was in Willemstad (ook dat is dus mogelijk) is de oorzaak, dat wij eerst dezer dagen in staat waren aan een nieuwjaarsvisite tevens een vraaggesprek te verbinden.

Pogingen om den tweeden Delegaat, Schout bij Nacht, Carel Johan, Baron van Asbeck, aan het spreken te krijgen mislukten helaas deerlijk; deze verwees — terecht overigens — naar het hoofd van de Missie. En zo verschijnt ons verslag eerst thans.

Opgetogen is de Heer John Horris Sprockel, die het hoofd was van de Curaçaose Missie, een van de 22 missies, welke bij de plechtigheden aanwezig waren. In Venezuela werden de beide Curaçaose delegaten afgehaald namens twee ministeries, dat van Buitenlandse Zaken ter ere van den Heer Sprockel, dat van Marine ter ere van den Schout bij Nacht. Dezen laatste werd tevens een Venezolaanse adjudant toegevoegd.

Onzen gezant, Doctor Arthur Methöfer, was voor deze gelegenheid de rang van Ambassadeur verleend, en gedrieën hebben de Heren steeds alle plechtigheden bijgewoond. Dr. Methöfer noodde de Curaçaose missie, die in hotel Majestic logeerde, te zijnen huize in Paraiso een fraaie buitenwijk van Caracas.

De Heer Sprockel blijkt vol lof over de wijze van organisatie en het ontrollen der plechtigheden. Van deze laatste noemt hij vooral de voorstelling in de „Salón Eliptico" in het Capitool, waar elke missie onder het spelen van haar eigen volkslied, den President der Verenigde Staten werd voorgesteld. Dan waren er verschillende tentoonstellingen gearrangeerd van Bolivariana, een andere uit de koloniale tijd en tenslotte nog een iconographische tentoonstelling. Bij de opening hiervan werden natuurlijk verschillende redevoeringen gehouden, waarvan met name die van Monsignore Quintero veel indruk op de beide Curaçaose delegaten maakte.

Op de feestdag is ook een pontificale heilige Mis gezongen door den Aartsbisschop van Caracas. De kerk was hiertoe versierd en ingericht, zoals zij 100 jaar geleden eruit gezien heeft. De Aartsbisschop van Barquisimeto, Monsignore Dubuc, verhief in een predicatie de lof van Bolivar.

De eigenlijke plechtigheid had plaats in het Pantheon, in de processie waarheen de sabel van Bolivar werd medegevoerd. Langs de schitterende weg welke door soldaten was afgezet, die de massa's belangstellenden in toom moesten houden, wandelde men (het was heerlijk fris) naar het centrum der feestelijkheden.

Om 13.07 uur werd een minuut stilte betracht. Dit was het moment waar 112 jaar tevoren Bolivar de laatste adem uitblies.

Verder dienen nog vermeld de samenkomsten in het theater „Municipal" waar academici het woord voerden en Bolivar vergeleken met den Aquinaat. Dan verschillende sportdemonstraties en een banquet, waaraan ook de President der Verenigde Staten en de Nuntius aanzaten.

Waren deze plechtigheden reeds van belang, van nog meer belang is het ongetwijfeld, dat de Heer Sprockel de korte hem toegemeten tijd heeft weten te benutten om nog in kort bestek de culturele situatie te bestuderen of althans zich hieromtrent op de hoogte te stellen. En dan is het oordeel **dat het culturele contact tussen Venezuela en Curaçao veel en veel te zwak is. Er moet iets in die richting gedaan worden,** verklaart de Heer Sprockel rond uit. Zowel in politicis als in spiritualibus is Venezuela een vooruitstrevend land. Zeer democratisch, er wordt met alle macht gebouwd aan de opbouw van het land. Een ministerie van cultuur voorziet in een dringende behoefte, die ook elders gevoeld wordt. Beslist, wij moeten iets doen om met Venezuela, en wellicht met geheel Zuid-Amerika, in nauwer contact te komen, en ik bedoel dat in een geheel ander opzicht dan alleen in handels- en economische betrekkingen mogelijk is.

Russen veroveren Tsjernisjkovskaya.

17 Vliegtuigen, 2 millioen granaten, half millioen bommen door de Sovjets buitgemaakt.

Doorbraak van het Rode Leger in richting Poolse grens.

RUSSEN NEMEN CHERNISJKOVSKAYA.

De radio van Moskou zond de volgende speciale bekendmaking uit:

„Op 4 Januari bezetten onze oprukkende troepen de stad Chernisjkovskaya en het spoorwegstation van Chernisjkov. In het gebied van Chernisjkovskaya veroverden onze troepen een grote buit, waaronder 17 vliegtuigen, 2 millioen granaten, 500.000 vliegtuigbommen en ook voorraden van burgerlijke- en oorlogsvoorraden".

Chernisjkovskaya is een belangrijke Duitse luchtbasis en ligt aan de spoorlijn, welke van Stalingrad naar Likhaya loopt. De stad ligt op ongeveer 145 kilometer van Likhaya. Het Sovjet-offensief brak reeds verder naar het Westen door met een aanval uit het Noorden. Met deze operatie hebben de Russen klaarblijkelijk de armen van een nieuwe nijptang tot op 50 kilometer van elkaar gebracht.

Het spoorwegstation van Chernisjkov ligt ongeveer halverwege Stalingrad en de Moskou-Rostov spoorlijn en ongeveer 80 kilometer ten Noorden van Tsimlyanskaya aan de benedenDon waar de Duitsers in de zomer hun oversteek maakten om naar Stalingrad op te rukken uit het Zuid-Westen. Het Zuidwestelijke tegen-offensief van de Russen stak reeds de Don ten Oosten daarvan over en bereikte posities ten Noord-Oosten van laatstgenoemde plaats. De twee armen van de nijptang waren volgens vroegere berichten nog 72 kilometer van elkaar verwijderd en zijn thans blijkbaar nog 50 kilometer van elkaar af. Deze tweede nijptang scheen 65 of 80 kilometer ten Westen van de zone te liggen waar de Russen de Duitsers voor Stalingrad vasthouden (Londen, (AP) 5.1).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„In de nacht van 4 Januari voerden onze troepen in het midden-Don gebied, ten Zuid-Westen van Stalingrad, aan het Centrale front en in de Noordelijke Caucasus offensieve gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. In het gebied van Stalingrad wisselden onze troepen vuur met den vijand en voerden zij verkenningen uit. In het fabrieksgebied drong een onzer detachementen in de Hitleristische stellingen door gedurende de nacht en werden verschillende gebouwen bezet. Ten Noord-Westen van Stalingrad vernielde de Sovjet-artillerie 7 uitgravingen en blokhuizen. Een ammunitie-opslagplaats werd opgeblazen en een vijandelijke compagnie infanterie werd vernietigd. Ten Zuid-Westen en Zuiden van Stalingrad zetten onze troepen hun offensief voort en bezetten zij verschillende bewoonde plaatsen. In een sector vernielde onze artillerie 11 Duitse vliegtuigen op een landingsterrein en werd een vijandelijke artillerie- en mortieren-batterij tot zwijgen gebracht.

In een andere sector deden de Duitsers een tegenaanval, doch ons machinegeweer- en geweervuur dwong de Duitsers zich op wanordelijke wijze terug te trekken naar de oorspronkelijke stellingen met achterlating van vele doden op het slagveld.

In het midden-Don gebied zetten onze troepen met succes hun offensief voort. In een sector vonden gevechten plaats tegen nieuwe vijandelijke strijdkrachten, die pas aan het front waren gearriveerd. In het begin waren de Duitsers in staat onze troepen enigszins terug te dringen. Toen kwamen onze tankbestuurders in de slag. Door hun slagen braken zij de Hitleristische gelederen en brachten hun hevige verliezen toe, terwijl zij hen gedwongen tot de terugtocht. 49 Vijandelijke tanks werden in brand gezet of ontwricht. Enkele honderden Duitse officieren en manschappen werden gedood.

In een andere sector achtervolgden onze troepen den terugtrekkenden vijand en bezetten zij verschillende bewoonde plaatsen.

Aan het Centrale front ten Zuid-Westen van Velikie Lukie overkwamen de Rode soldaten van een afdeling de defensies van mijnenvelden en prikkeldraad en braken zij door in een krachtig gefortificeerd vijandelijk weerstandscentrum.

Als resultaat van de felle gevechten werd de vijand uit deze stelling verdreven. 9 Machinegeweren, 4 mortieren, een draadloos station en een ammunitie-opslagplaats werden veroverd. In het gebied ten Westen van Rzhev sloegen onze eenheden een aanval van vijandelijke groepen af. Sovjet-verkenners braken tijdens de nacht door in de Duitse achterhoede, doodden 30 Duitsers en bliezen verschillende blokhuizen op.

In de Noordelijke Caucasus zetten onze troepen de opmars voort en bezetten zij verschillende bewoonde plaatsen. Een biezonder fel gevecht vond plaats in het gebied van een groot dorp. De Duitsers wierpen een belangrijk aantal infanterie en tanks in de aanval. Onze kanonniers volgde de infanteristen en openden het vuur. Hierdoor werden 8 vijandelijke tanks ontwricht. Gevechten van man tegen man met bajonetten en geweerkolven ontstonden. Hierbij versloegen de Sovjettroepen de Hitlerieten en dreven zij hen uit het dorp. 330 Vijandelijke doden werden op het slagveld geteld. Volgens onvolledige gegevens versloeg bij de verovering van de stad Mozdok een enkele Russische afdeling 2 Duitse bataljons en veroverde zij 15 tanks, 8 kanonnen, 2 grote ammunitie-opslagplaatsen en vele motor-voertuigen. Aan het Leningradfront doodden onze scherpschutters 479 Hitlerieten. Ons artillerievuur verwoestte 45 vijandelijke blokhuizen en uitgravingen alsmede 5 ammunitie-opslagplaatsen" (Moskou, (AP) 5.1).

EEN GEVECHT MET JAPANSE TORPEDOJAGERS.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 2 Januari vielen Noordamerikaanse motor-torpedoboten 8 Japanse torpedojagers aan in afzonderlijke gevechten in de omgeving van het Noordwestelijke punt van Guadalcanal. De aanvallen hadden tot resultaat, dat één torpedo-treffer op een torpedojager en 3 mogelijke treffers op vijandelijke vliegtuigen bombardeerden onze PT-motor-torpedoboten en brachten geringe schade toe" (Washington, (AP) 4.1).

JAPANSE AANVAL OP EEN GEALLIEERDE BASIS?

De Federal Communications Commission ving een uitzending uit Tokio op, waarin werd gezegd, dat volgens het Keizerlijke Hoofdkwartier Japanse lucht- en vlootstrijdkrachten ernstige aanvallen deden op een Geallieerde basis, die in aanbouw is te Merauke in het Zuiden van Nieuw Guinea. Deze aanvallen zouden zijn gedaan op 30 en 31 December en tengevolge hebben gehad, dat zij buiten werking werd gesteld. Merauke ligt op de Nederlandse helft van het grote eiland. Het ligt op ongeveer 400 kilometer ten Noord-Westen van Australië's Kaap York en op een gelijke afstand ten Westen van Port Moresby, de voornaamste Geallieerde basis op het eiland.

Het communiqué verklaarde ook, dat 50 Geallieerde vliegtuigen, die het gebied van Rabaul aanvielen tussen 31 December en 2 Januari, werden afgeslagen. Men zeide, dat 6 van de 30 vliegtuigen, die Munda, het nieuwe Japanse vliegveld op 320 kilometer van Guadalcanal, aanvielen, op 2 Januari werden neergeschoten. Men zeide voorts, dat Japanse vlooteenheden 6 Noordamerikaanse vliegtuigen vernielden bij luchtaanvallen op Kiska in de Aleoeten tussen 30 December en 2 Januari (New York, (AP) 4.1).

HET IS NIET ZEKER...

De Britse correspondent aan het Birma-front zeide:

„Het is nog niet zeker of de Japanse Commandant aan de kust van Arakan van plan is Akyab te verdedigen of zich zonder strijd terug te trekken. Verschillende schepen zijn gedurende de laatste dagen in Akyab aangekomen en weer vertrokken, doch het is moeilijk vast te stellen of zij voorraden aanvoeren of troepen ontruimen. Het probleem zal spoedig opgelost worden als de Britse strijdkrachten contact met den vijand maken. Naargelang de Britse strijdkrachten dichter bij Akyab komen wordt haar bevoorradingsprobleem moeilijker. De Japanners voeren intussen hinderende tactieken uit door langs waterwegen in de winternis te snellen en korte scherpe aanvallen te doen (Londen, (AP) 5.1).

EEN JAPANSE VERKLARING OVER DE PLANNEN VOOR 1943.

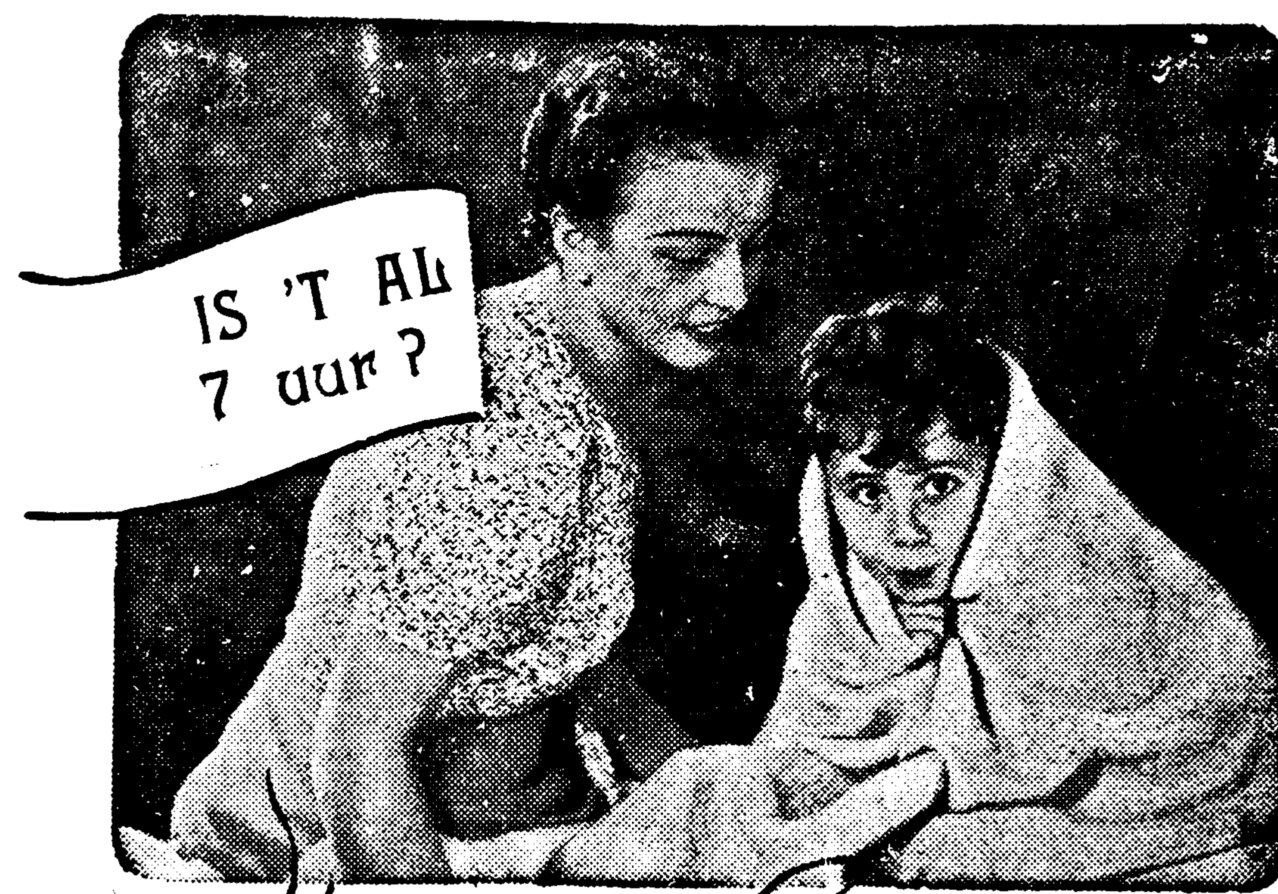
De radio van Berlijn zeide, dat volgens een zegsman van het Japanse leger, Japan in 1943 voort zal gaan met aanvallen, teneinde zich in een positie te stellen voor de verovering van China Brits Indië, Australië, Midway en Hawaii en misschien voor landingen op het Noordamerikaanse vasteland. Een dergelijke verklaring over de oorlogsplannen, die de radio in een bericht uit Tokio toeschreef aan Kolonel Nakao Yahagi, ging verder dan de meest opgeschroefde verklaringen, die de laatste tijd door enigen anderen Japansen zegsman werd afgelegd. Deze hebben grotendeels het Japanse volk medegedeeld, dat de oorlog een lange, harde, defensieve phase is ingegaan. Geen uitzending van een dergelijke verklaring door Yahagi werd gehoord van Radio-Tokio, zodat men niet kon zeggen of de woorden van den zegsman voor het Duitse volk zijn omgewerkt, teneinde hun Oostersen geallieerde voor te stellen als een offensieve winstpost voor de as (New York, (AP) 4.1).

BRITSE TORPEDOJAGER VERLOREN.

„De Admiraliteitsraad betreurt het te moeten bekend maken, dat Z.B. Ms. „Firedrake" verloren is. De naaste bloedverwanten van de omgekomenen zijn hiervan in kennis gesteld". De torpedojager was 1350 ton groot en had een bemanning van 145 in 1935 (Londen, (AP) 4.1).

ALLEEN SPAANSE FILMJOURNAALS.

Honderd bioscopen over geheel Spanje begonnen heden de eerste Spaanse nationale nieuwsfilms te vertonen en hielden op met de vertoning van Duitse Ufa, Italiaanse Luce en Noordamerikaanse Fox Movietone nieuwsfilms, die tot nu toe in Spanje vertoond werden. Het Regeringsmonopolie ontvangt thans buitenlandse films van gebeurtenissen op een ruilbasis en maakt haar eigen nieuwsfilms voor nationale consumptie (Madrid, (AP) 4.1).

CURACAO

WAT GAAT ER IN CURAÇAO GEBEUREN?

Velen vragen: „Wat gaat er in Curaçao gebeuren, wanneer in Canada een Nederlands prinsje of prinsesje wordt geboren?

Het antwoord kan, in volle gerustheid, luiden: er komt een mooi feest, natuurlijk niet zó uitbundig als dat in vredestijd het geval zou kunnen zijn, natuurlijk geen vuurwerk, geen lichtjes, maar het zal toch een echt fijn feest worden: met herauten en muziek, met zang en met tractatie, met volksspelen en met grote sportdemonstraties.

Een Dames-comité is reeds begonnen geld in te zamelen voor een grote, blijvende, nuttige herinnering. Voor iets dat echt nodig is op Curaçao; iets waarvan iedere Curaçaoënaar zal zeggen, dat er grote behoefte aan bestaat: **een prachtig zwembad voor de Curaçaose schooljeugd.**

Een volgende keer zullen wij daar meer van vertellen. Van het zwembad (dat natuurlijk de naam van de nieuwe Oranje zal dragen) en van alle andere plannen; van het grote feest en van wat er alles nog méér geschieden zal.

Op verzoek van onzen Gouverneur zijn drie comité's gevormd: een ere-comité, een werk-comité en een dames-comité. Het werk is verdeeld, de arbeid is begonnen. Alles is gereed om er iets onvergetelijks van te maken.

Het ere-comité bestaat uit: Zijne Excellentie Doctor Petrus A. Kasteel, erevoorzitter; Dr. Cornelius Süthoff, Christoffel S. Gorsira JPEzn., John H. Sprockel, Dr. Moises F. da Costa Gomez, August G. Statius Muller, Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P., ds. Hendrik W. Eldermans, Rabbijn Izaak Jessurun Cardozo, Carel J. Baron van Asbeck, Professor Adriaan S. Oppenheim, Ir. Jan Noorduyn, Henry E. Kiës, Dr. Adolphe W. J. M. Desertine, Dr. Wybojan J. Goslinga, Willem F. M. Lampe, Arts Christiaan T. H. Engels, Leendert W. Korthals, Salomon A. L. Maduro en Arnold Kreps.

Het werk-comité bestaat uit: Ernesto Martijn (voorzitter); Ir. Cornelius M. Bakker (onder-voorzitter); Norman M. Chumaceiro (1e secretaris); Mr. Joseph J. A. Ellis (2e secretaris); Izaak H. Capriles (penningmeester); Mr. Eduard Elias; Alfred J. Bosch Reitz; Constan Casiano; Ir. Carel A. Willemse: Frederik A. Vromans; J. M. Statius van Eps; Herman B. C. Schotborgh; Kapitein Ebel L. Venema; Dr. Wybojan Goslinga en Frater Maria Canutus.

Het Dames-comité: de Dames J. A. Correa (voorzitster); H. L. Chateau (onder-voorzitster); C. Süthoff; J. Sprockel, A. v.d. Sar, J. de J. Arends, R. A. C. Henriquez, G. J. Ferguson, J. Fruchter, Treling, A. Capello, C. Suarez en J. W. van Dorp.

G.P.D. SPREEKT.

Het hoofd van de G.P.D. houdt hedenavond om 20 uur een radio-rede.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** De radio van Vichy meldde uit Madrid, dat de Britse Ambassadeur Hoare op Gibraltar een ontmoeting heeft gehad met de Generaals Eisenhower en Gort.

— **Bern:** De radio van Vichy maakte bekend, dat de Duitse soldaten in Marseille machtiging hebben te schieten, indien zij op verzet stuiten tegen het nachtverbod, dat volgde op het werpen van een bom in een huis, dat door de bezettingstroepen gebruikt werd. Een Fransman werd daarbij gedood.

— **Londen:** Officieel wordt medegedeeld, dat in het begin van de nacht enige geringe luchtactiviteit heerste boven de kustdistricten van East Anglia. Er zijn geen rapporten binnengekomen omtrent het vallen van bommen.

— **Cairo:** Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten zegt: „Gisteren was er niets te vermelden van onze landstrijdkrachten. Ernstige zandstormen beletten luchtoperaties boven het gevechtsgebied".

— **Tsjungking:** 21 Japanse vliegtuigen vielen Kweilin, de hoofdstad van Kwangsi aan. De aanval vond gisterenmorgen plaats waarbij meer dan 100 bommen geworpen werden in de buitenwijken, aldus het Centrale nieuwsagentschap, welk zeide, dat de schade gering was.

— **Londen:** De Argentijnse Ambassadeur Miguel Carcano **confereerde** met Anthony Eden. Geen officiële bekendmaking werd uitgegeven, doch de bespreking was oprecht en hartelijk.

— **Sidney (Australië):** Foto's van Generaal MacArthur, terwijl hij **het** slagfront op Nieuw Guinea **inspecteerde** op Kerstdag, werden heden **gepubliceerd** door de nieuwsbladen **van Sydney**. De inspectietocht werd **gedaan** van zijn operatie-basis uit.

— **Bern:** De Aartsbisschop van Bourges is overleden in de leeftijd van 63 jaar.

— **Bern:** Een bericht uit Boedapest aan de „Neue Züricher Zeitung" zeide, dat Dictator **Antonescu van Roemenië** opdracht heeft gegeven tot de ontbinding van alle godsdienstige secten, welker eigendommen aan de staat vervallen. Het besluit zeide, dat de secten afhankelijk **waren van vreemde** landen en onderworpen aan „vijandelijke activiteit" met beginselen, die in strijd zijn met de Roemeense **ideologie** en de staatsbetrekkingen en staatskerk in gevaar brengen. De **Baptisten en** Adventisten werden in het biezonder genoemd en beschuldigd van een „pro-Russische" houding tijdens de Russische bezetting van **Bessarabië**.

Curaçao.

NOTARIS LANSBERG WORDT 80 JAAR.

Een zeer verdienstelijk burger viert Vrijdag as., 8 Januari 1943, zijn tachtigste verjaardag. Het is de krasse grijsaard Notaris Eduard Salomon Lansberg. Iedere dag nog is hij reeds om 9 uur op zijn kantoor en leidt hij de werkzaamheden.

Notaris Eduard S. Lansberg is de zoon van wijlen dokter S. M. Lansberg. Zijn vooruitstrevende vader zond hem op jeugdige leeftijd naar Nederland om te studeren. Teruggekeerd in Curaçao deed de jeugdige Lansberg eerst examen als practizijn en vervolgens als notaris. Jarenlang oefende de Heer Lansberg de practizijnspractijk. totdat hij in 1919 tot Notaris benoemd werd. Ook aan het publieke leven nam de Heer Lansberg intens deel. Verschillende jaren was hij archivaris en secretaris van de Voogdijraad en ook een aantal jaren secretaris van de N.V. Spaar- en Beleenbank. Meer dan 25 jaren was hij lid van de Koloniale Raad. Tijdens de laatste jaren van zijn zittingsperiode was hij zelfs voorzitter van de Koloniale Raad. De Regering erkende zijn grote verdiensten door hem te benoemen tot Ridder in de Orde van den Nederlandsen Leeuw.

Vrijdag as. om 17 uur zal de 80-jarige Notaris te zijnen huize de gelukwensen van zijn talrijke vrienden en bekenden in ontvangst nemen.

IN MEMORIAM. DAVID LOPES PENHA.

„David voelde zijn stervensdag naderen....“ (Koningen I, Hoofdstuk 2, vers 1).

Is. Jessurun Cardozo, Rabbijn van de Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël“ op Curaçao, schrijft ons:

Donderdag jl. is op de Israëlietische begraafplaats aan de Berg Altena ter aarde besteld het stoffelijk overschot van wijlen den Heer David Haim Eliëzer Lopes Penha, in leven koster en assistent-voorlezer van de Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël“.

Door afwezigheid niet in staat geweest zijnde om bij deze droeve plechtigheid de nagedachtenis te eren van den man, met wiens heengaan een stuk historie en traditie uit het Curaçaose Jodendom verdwijnt, is het mij een behoefte hier met een enkel woord uit te drukken, wat ik gaarne mondeling en meer uitvoerig zou hebben vertolkt.

Davy Penha was een „sjamas“ (koster) van het type, dat niet alleen voor Curaçao, maar ook voor elke andere Joodse gemeente ter wereld als uitzonderlijk beschouwd moet worden. Van de 82 levensjaren, die hem werden geschonken, heeft hij een halve eeuw met een zeldzame plichtsbetrachting de gemeente „Mikvé Israël“ gediend. Vele rabbijnen heeft hij zien komen en gaan en talloos zijn ook de veranderingen van allerlei aard in het kerkelijke leven, die hij al die tijd heeft meegemaakt. Hij was ongetwijfeld de meest betrouwbare vraagbaak voor allen, die wilden weten, hoe dit of dat „vroeger gedaan werd“. Zijn autoriteit steunde behalve op het bezit van een wonderbaarlijk geheugen, vooral op het steeds door hem gerechtvaardigde trots vermelde historische feit, dat de kerkelijke functies, welke hij met zulk een liefde en nauwgezetheid vervulde, als eertijds het koningschap in Israël, sedert generaties erfelijk waren in de familie Lopes Penha. Door zijn heengaan is ook hieraan een einde gekomen.

De bejaarde Davy Penha zal in mijn herinnering blijven voortleven niet alleen als de merkwaardigste figuur, die ik in mijn kerkelijke loopbaan heb mogen ontmoeten, doch nog meer als een trouw vriend en onvermoeibaar medewerker. Veel van wat er sedert de laatste jaren tot stand kon komen tot opbouw van een versterkt religieus leven in onze gemeente, is te danken aan het enthousiasme, waarmede hij elke poging om een oude traditie te herstellen begroette en aanmoedigde. Ik kan hem hiervoor niet genoeg dankbaar zijn.

Een kortstondige ziekte heeft een einde gemaakt aan zijn werkzaam bestaan op aarde. Hij heeft dat onvermijdelijke afscheid van het stoffelijke de laatste tijd sterk en met meer zekerheid gevoeld dan wij, die hem omringden. De hierboven geplaatste textwoorden waren de zijne op die gedenkwaardige laatste Zaterdag van het jaar. Hij wist, dat ze even te voren als aanhef van de wekelijkse bijbellezing in de synagoge waren voorgedragen en hij bracht ze met nadruk op zijn persoon van toepassing, als wilde hij zèlf de text voor een gedachtenisrede aangeven. Ik heb toen niet kunnen vermoeden, dat daarvan zó spoedig sprake zou zijn, nog minder, dat mij de gelegenheid zou ontgaan deze zèlf uit te spreken. Het zij mij daarom vergund op deze wijze althans een korte afscheidsgroet te uiten. „En David ontsliep tot zijn vaderen......“ Moge zijn ziel rusten in vrede, gebonden in de bundelen des eeuwigen levens, amen.

DE REGENVAL.

Gedurende de maand December 1942 viel er volgens de regenmeter van het St. Thomascollege 286.5 mm. In het gehele jaar 1941 viel er slechts 157.8 mm. Dat is dus 1.1 mm. meer dan in December 1942.

De totale neerslag in het jaar 1942 bedroeg 919.5 mm. Hieronder volgt een overzicht van de laatste 10 jaren.

Jaar	Hoeveelheid in mm.
1932	1032.2
1933	1210.4
1934	302.9
1935	580.4
1936	490.5
1937	639.9
1938	1063.3
1939	332.1
1940	431.1
1941	287.8
1942	919.5

BUSCHAUFFEURS RICHTEN ZICH TOT DEN GOUVERNEUR.

De „Curaçaose Katholieke Chauffeursbond“ verzoekt ons opneming van een verzoekschrift door hem gericht aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao:

Aan Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao

Geven met de meest verschuldigde eerbied te kennen, Jozef Jantje en Felix Petrona, respectievelijk onder-Voorzitter en Secretaris van de Katholieke Chauffeursbond „San Cristobal“, domicilie kiezende ten kantore van de C.R.K. Volksbond, Bredestraat 29, Otrabanda:

dat het Bestuur van bovengenoemde Bond na een vergadering van 163 chauffeurs gehouden op 22 December jl. des morgens om 10 uur in het Theater Brion, besloten heeft op dringend verzoek van alle aanwezigen, Uwer Excellentie nogmaals de positie der chauffeurs en de gedane pogingen tot verbetering onder het oog te brengen:

dat reeds op 25 Maart 1942 aan Uwer Excellentie's ambtsvoorganger den Heer G. J. J. Wouters het tekort aan banden is voorgehouden;

dat in genoemd verzoek een prioriteitstelsel werd voorgesteld;

dat Uwer Excellentie's genoemde voorganger accoord gaande met genoemd prioriteitstelsel daarop antwoordde: „dat zodra uit de Verenigde Staten van Amerika bekend is, welke hoeveelheid banden in 1942 voor Curaçao bestemd is, de auto's en autobussen voor het vervoer van personen de voorkeur zullen hebben boven die van particulieren;

dat bovengenoemd Bestuur op 24 Juni jl. een verzoek indiende ter herziening van het tarief voor de huurauto-chauffeurs;

dat voor genoemd Bestuur op 20 October 1942 in verband met het instellen van een Commissie tot het bestuderen van het vervoervraagstuk, met de meest mogelijke nadruk de sociale noden in een verzoek aan Uwe Excellentie heeft uiteengezet;

dat bovengenoemd Bestuur in een verzoek van 12 November 1942, inlichtingen vroeg omtrent redenen, die leiden tot het weigeren van permissie aan de chauffeurs, tot het kopen van nieuwe banden;

dat door het Bestuur van de Bond „San Cristobal“ bij Uwe Excellentie ter audiëntie, officieel het antwoord van den Heer Wouters ter kennis werd gebracht:

dat in ons sociale weekblad „La Union“ in verband met de bemoeiingen van de Verkeerscommissie, het voorstel om van particulieren, banden op te vorderen voor het algemeen verkeer, in overweging werd gegeven;

dat mede in verband met de steeds nijpende toestand, op de Persconferentie met Oud-Minister Steenberghe de bandenquaestie in de aandacht van de missie in de Verenigde Staten werd aanbevolen;

dat de aanwezigheid van banden in de verschillende winkels en het onbekend zijn van de principe volgens welke permissie wordt gegeven tot het kopen dier banden, een zekere onrust verwekt;

dat het Uwer Excellentie bekend zal zijn, dat er verschillende bussen reeds meer dan drie maanden geleden zijn opgelegd;

dat de meeste aanwezige banden van een maat zijn, niet gebruikelijk bij het merendeel der voertuigen;

dat wij Uwer Excellentie hierbij doen toekomen een overzicht van de situatie opgenomen in de bovengenoemde vergadering.

dat Uwe Excellentie zult begrijpen, dat de voorgestelde oplossing met grote bussen, voor de chauffeurs geen oplossing is, doch een kans op minder werk en groter concurrentie;

dat de chauffeurs reeds jaren lang het vervoer voor het gehele publiek verzorgende, niet zonder meer brodeloos dienen gemaakt te worden:

dat het buschauffeursberoep reeds aan de verschillende beperkende bepalingen onderhevig zijnde, als b.v. examen, extra-diploma, vergunning, verzekering enz., enz., niet meer onder de vrije beroepen zou gerekend kunnen worden;

dat men dient te begrijpen, dat chauffeurs niet gemakkelijk in andere bedrijven kunnen worden ingeschakeld, wegens gebrek aan practische ervaring en theoretische kennis, terwijl bovendien de leeftijd in aanmerking genomen, het voor velen zeer moeilijk zal zijn een beroep te vinden, waarmede zij hun gezin kunnen onderhouden;

dat volgens de opinie van bovengenoemd Bestuur het bustype hier in gebruik, het meest geschikt is als middel tot het vervoer van het volk, samen met de vracht naar alle plaatsen;

dat meergenoemd Bestuur nog biezonder in de studie van de Vervoercommissie wenst aan te bevelen, het feit, of bevolkingsgroepen als b.v. woonachtig op Boca St. Michiel nog wel gelegenheid hebben, tot het gaan halen van Pastoor, Dokter, Vroedvrouw:

dat volgens meergenoemd Bestuur de verdeling der aanwezige banden niet geschiedt naar noodzakelijkheid;

dat bevreemding verwekt, dat de situatie op Aruba schijnbaar geheel anders is;

dat van beperkende maatregelen in Suriname ons niets bekend is;

dat in vorengenoemde vergadering door een der leden van het Bestuur naar voren werd gebracht, hoe het optreden en morele gedrag van enkele chauffeurs de naam der chauffeurs in het algemeen naar beneden haalt en sommige instanties ten opzichte van hen minder weiwillend doet zijn;

dat het Bestuur hier nogmaals met de meeste nadruk verklaart, dat hier gaat om enkelingen;

dat zij niet aan de indruk kunnen ontkomen, welk indruk ook leeft onder het merendeel der chauffeurs alsmede bij buitenstaanders, als dat sommige instanties, van deze sociale nood gebruik willen maken, om het verkeer voor geld uit de handen te nemen van het particulier initiatief van den eenvoudigen enkeling en het verkeer blijvend in handen te stellen van kapitaalkrachtige Maatschappijen of het Gouvernement, waar tegen nooit meer enige schijn van kans van vrije concurrentie mogelijk is;

dat op de vergaderingen van onze Bond bij herhaling tot uiting kwam, hoe de chauffeurs op geen enkele wijze bereid zullen worden gevonden door middel van het afstaan van hun bus, toe te treden als aandeelhouders van welke Maatschappij dan ook;

Redenen waarom requestranten zich eerbiedig tot Uwe Excellentie wenden met het beleefd doch dringend verzoek, kennis te nemen van wat er leeft in de gedachte bij een gedeelte der bevolking en het daarheen te willen leiden, dat rekening houdend met hun werkelijk sociale nood, te komen tot een definitieve en snelle oplossing van het verkeersprobleem.

Curaçao, 24 December 1942.

Hetwelk doende [gij wel zult doen en wij God en de Heilige Maagd voor u zullen bidden,]

(w.g.) Jozef Jantje, Onder-Voorzitter;
(w.g) Felix Petrona, Secretaris.

WAT DE POLITIE BERICHT.

In de nacht van Donderdag op Vrijdag jl. vonden op de Berg Altena een tweetal aanrijdingen plaats, waarvan de eerste aan slechte verlichting en de tweede aan het gebruik van alcohol te wijten was.

Een legerauto botste, ongeveer op het midden van de weg rijdend, met haar linker voorzijde tegen een uit de tegenovergestelde richting naderende pickup, waarvan slechts de rechterkoplamp brandde. Beide motorrijtuigen werden vrij ernstig beschadigd.

De bestuurder van een luxe auto, die hoogstwaarschijnlijk in verband met de jaarwisseling te veel aan Bachus had geofferd, botste met zijn auto tegen een langs de weg staande telefoonpaal. Het lichtnet werd ernstig gestoord. De bestuurder van het motorrijtuig werd aan het gelaat verwond, terwijl het motorrijtuig ernstig werd beschadigd. De verkeerspolitie stelt naar beide aanrijdingen een onderzoek in.

Vrijdagavond geraakte van het Brionplein, ter hoogte van de politiewacht, een personenauto te water. De bestuurder van dit motorrijtuig reed in de Bredestraat (Overzijde) en zou het Brionplein oprijden. Hij reed echter recht door, en kwam met zijn voertuig tussen de politiewacht en enige op het aldaar gelegen trottoir geparkeerd staande auto's doorrijdende, in het water terecht. Doordat het portier van de auto openging, kon de bestuurder zich al zwemmende redden. Het motorrijtuig verdween echter in de diepte.

Vrijdagavond vond op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van de dokterskamer te Rio Canario, een auto-ongeval plaats. De bestuurder van deze auto, die onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, verklaarde door een tegenligger verblind te zijn, tengevolge waarvan hij met het door hem bestuurde motorrijtuig tegen een ijzeren paal van het telefoonnet botste. Enige draden van het Noordamerikaanse net knapten af. De bestuurder liep een verwonding op aan de rechterknie, terwijl de auto ernstig aan de voorzijde werd beschadigd.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. C. Maduro, telefoniste bij de Landstelefoondienst alhier, vier weken, wegens andere redenen dan ziekte; ingang 18 Januari 1943: S. A. Abbad, Commies ter Administratie van Financiën, vier maanden, wegens andere redenen dan ziekte; met ingang van een nader te bepalen datum.

Eervol ontslag aan: F. H. Wenckebach, op zijn verzoek als lid van de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten, ingang 1 Januari 1943: H. A. Brown, uit zijn functie van havenbeambte op Sint Eustatius.

Werkzaamstelling: Mevrouw E. Fernandez, geb. De Vries tijdelijk ter Administratie van Financiën. J. Th. Maduro te belasten met de functie van havenbeambte op Sint Eustatius.

Overplaatsing: C. Sprockel, onderwijzer 1e klasse, categorie B, werkzaam gesteld aan de Openbare school voor M.U.L.O. te Oranjestad op Aruba, over te plaatsen en werkzaam te stellen aan de Openbare Hendrikschool voor M.U.L.O. alhier, ingang 1 September 1943; J. van Zijl, onderwijzer 1e klasse, categorie A, Hoofd van de Prinses Beatrixschool voor G.L.O.B. te Kralendijk op Bonaire over te plaatsen en werkzaam te stellen aan de Openbare Julianaschool voor M.U.L.O. te Oranjestad op Aruba, ingang 1 September 1943.

Benoeming: Ir. W. J. Stok, tot lid van de Curaçaose Commissie Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd, ingang 1 Januari 1943; Mej. C. T. Notenboom, tot tijdl. gouvernements-verpleegster belast met de Zuigelingenzorg, standplaats Aruba: Mej. J. W. Scholten, tot tijdl. gouvernements-verpleegster belast met de Zuigelingenzorg, standplaats Curaçao; tot Voorzitter van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.), den Heer Ir. J. F. Groote en tot Secretarissen de Heren G. H. Zaal, Ph. J. Evertsz en F. H. M. Karner; tot leden van het Bestuur van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.) den Voorzitter en de Heren: Mr. H. I. Franke tevens onder Voorzitter, W. C. Colly, John G. Eman, R. C. Henriquez, W. F. C. Mensing en A. Troost; tot leden van de afdeling Curaçao: den Voorzitter en de Heren Mr. H. I. Franke, tevens onder-voorzitter, R. C. Henriquez, W. F. G. Mensing en A. Troost; tot leden van de afdeling Aruba: den Gezaghebber, tevens Voorzitter en de Heren F. H. M. Karner, tevens Onder-Voorzitter John G. Eman, N. F. Ronday, A. M. Arends en W. C. Colly; tot Secretaris van de afdeling: den Heer H. A. Pietersz; tot leden van de Adviescommissie voor aankopen te ... van het Gouvernement (adviescommissie voor Gouvernementszaken), de Heren C. J. Baron van Asbeck, G. C. C. J. de Beaufort, R. J. Beaujon, Drs. J. H. van Boven en Ir. C. A. Willemse.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 5 Jan.:
Telegram Afdeling: Hr. Nukoop, t. 532, Negropont 75A.
Shipping & Supplies: Hr. Polvli... tel. 455, Hotel kamer 56.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Baren... tel. 440, Emmastad 24.
Dok Afdeling: Hr. v. Hasselt, 468 en Hr. Prins, tel. 330.

SOCIËTEIT „ASIENTO“.

Dagschotels: Heden: Geb. vis, g... aard., doperwten. Morgen: Hutsp... met klapstuk.

Agenda:

Di. 5 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „B“ ...
Di. 5 Jan. 20.15 uur Wekelijkse Bridg... avond.
Wo. 6 Jan. 19.30 uur Comp. bi... „hoofdki.“
Do. 7 Jan. 16.30 — 17.00 uur Loti... van volgnummers voor plaatsbespr... king. 17.00 — 18.00 uur Plaatsbesp... king voor „Toontje heeft een paard g... tekend“. 19.30 uur Comp. bilj. „C“ ...
Vr. 8 Jan. 19.30 uur Comp. bilj. „A“ ...
Za. 9 Jan. 20.15 uur Laatste opvoeri... van „Toontje heeft een paard get... kend“.

Laatste voorstelling van „Toont... heeft een paard getekend“: Donderd... 7 Januari van 16.30 uur af loting va... volgnummers voor plaatsbespreking ... daarna van 17.00 uur af tot 18.00 u... plaatsbespreking voor de laatste voo... stelling van „Toontje heeft een paa... getekend“.

De bespreking geschiedt in volgo... de van de uitgelote volgnummer... Wanneer men bij het aan de beurt zij... van zijn nummer niet aanwezig is, gaa... hogere volgnummers voor. Er wor... speciaal de aandacht op gevestigd, d... de voor de C.S.M. vrij te houd... plaatsen alleen bestemd zijn voor d... C.S.M.-employees, die niet in de g... legenheid zijn vooraf plaats te bespr... ken. Voor de C.S.M.-employees, d... hun gezin hier hebben, kan dus voor... worden besproken en mocht zich h... geval voordoen, dat van de besproke... plaatsen geen gebruik kan worden g... maakt, omdat het betreffende schip ni... binnen is, dan kunnen de kaartjes wo... den ingewisseld. Entree, inclusi... plaatsbespreking en programma f 1.2... per persoon. Introductie toegestaan.

De uitslag van de verloting ten ba... van de Melaatsen te Curaçao heeft h... volgende resultaat gehad:

No. 428 — 1e prijs; No. 581 — ... prijs: No. 296 — 3e prijs; No. 308 — ... 4e prijs; No. 366 — 5e prijs; No. 0... — 6e prijs; No. 113 — 7e prijs; N... 074 — 8e prijs. De prijzen kunnen ... de Sociëteit „Asiento“ worden afg... haald tegen inlevering van het desb... treffende lot.

BUITENLAND.

„DE JEUGD DES LEVENS“.

Een bericht in het blad „Avoz“ van Lissabon zeide, dat het Duitse boek „De jeugd des levens“, geschreven door Karl von Frisch, Professor aan de Universiteit van München, door Zijne Eminentie Petrus Cardinaal Segura y Saenz, Bisschop van Madrid verboden is. Zijne Eminentie zeide toen Zij het boek op de index plaatste onder andere: „Het Duitse boek is zeer gevaarlijk voor de Katholieke en algemene moraal en in het biezonder voor de jeugd.“ „Avoz“ zeide, dat de schrijver van het boek „de stelling aanhangt van de sterelisatie“ teneinde de ontaarding van het ras tegen te gaan.

[Het AP-telegram vermeldt Cardinaal Segura als zetelende op de Stoel van Madrid, hetgeen — voor zover wij konden nagaan — niet juist is, daar deze Cardinaal aartsbisschop van Sevilla is; Madrid heeft geen aartsbisschop, doch is een suffragaan bisdom van Toledo — Red. Amigoe.].

HET TOT ZINKEN KOMEN VAN EEN BRITS SCHIP.

Schipbreukelingen van een groot Brits schip, dat ... 2500 personen aan boord had, waaronder 1800 Italiaanse ... gevangenen, en door torpedo's tot zinken gebracht werd nabij West-Afrika in September jl., arriveerden in een haven aan de Oostkust van de Verenigde Staten. Het verlies van het schip was tevoren door de Britten bekendgemaakt, doch zonder bijzonderheden.

Een lid van de bemanning zeide, dat het „beloond ... gered...“ onder de passagiers en de bemanning 1040 bedraagt en dat ongeveer 350 Italiaanse gevangenen werden gered door „zes of zeven“ duikboten, die na de aanval aan de oppervlakte kwamen.

Een duikboot was Italiaans, de andere waren Duits.

Het tot zinken brengen van het transportschip vond plaats, terwijl het het laatste deel van de reis aflegde.

Het schip kwam van Suez waar de Italianen aan boord genomen werden.

Van de 688 passagiers bestond ongeveer een-vijfde uit de vrouwen en kinderen van Britse soldaten. Deze keerden naar huis terug met verlof of wegens ziekte. De meeste vrouwen en kinderen en 189 leden der bemanning werden gered.

18 Reddingsboten werden te water gelaten en de inzittenden van 14 boten werden na 5 dagen opgepikt door een Frans oorlogsschip. Het oorlogsschip zette de schipbreukelingen 9 dagen later te Casablanca aan land waar zij in interneringskampen werden geplaatst tot zij werden bevrijd door het Noordamerikaanse expeditieleger in begin November.

De schipbreukelingen zeiden, dat zij later vernamen omtrent de redding van de inzittenden van 4 andere reddingsboten.

Een officier zeide, dat de aanval zonder waarschuwing kwam in de avond. Twee torpedo's troffen het deel waar de Italiaanse gevangenen waren ondergebracht. Hij zeide, dat vele gevangenen poogden naar de reddingsboten te snellen, doch werden teruggedreven door wachters met bajonetten. Hieraan voegde hij toe, dat andere Italianen de patrijspoorten stuk sloegen, zich erdoor wrongen en in zee sprongen.

Een tweede machinist, die zich op een vlot bevond met anderen, zeide, dat een Duitse duikboot het vlot de volgende morgen naderde tussen 1 en 2 uur. Hij zeide: „Zij brachten mij naar beneden, gaven mij iets warms en verkwikkends te drinken en bevalen mij om de kleren uit te trekken, zodat die konden drogen.“ Hij vertelde, dat de duikbootcommandant zeide, dat hij de positie van de schipbreukelingen zou telegraferen en „ons een veilig geleide zou geven naar enig schip in de buurt“ en niet zou aanvallen zolang de duikboot niet aangevallen wierd. De duikboot dook toen omlaag en later zeide de Commandant, dat hij 130 personen had opgepikt van reddingsboten, doch dat hij die niet aan boord kon houden.

Hij zeide toen enkele reddingsboten hebben waargenomen en raadde ... aan naar de plek te gaan, waar hij ... schipbreukelingen verdeelde tussen ... verschillende boten (Een haven, a... de Oostkust van de Verenigde State... (AP) 3.1).

EEN MILLIOEN AAN LIEFDADIGE INSTELLINGEN.

Bernhard Baruch, Philanthroop ... Adviseur over Noordamerikaanse ec... nomische zaken, gaf een millioen doll... weg aan 15 liefdadige instellinge... waaronder de steunverlening voor ... ger en marine, de Chinezen, Grieke... en Russen.

Baruch kwam als jongen naar Ne... York en werkte in een onbelangrijk... positie in Wallstreet. Tenslotte ste... hij tot een der grootste namen in ... financiële wereld door zijn eigen i... spanning. In zijn brief aan de Russ... sche Steunverlening zeide Baruch: „... ben geen aanhanger van het Reg... rings-systeem van Moskou, doch ... bewonder ten zeerste het dappere Ru... sische volk en ben uiterst dankba... voor wat hun inspanning voor mij b... tekent“.

